

I

(Lēģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1995

(2019. gada 21. novembris),

ar ko attiecībā uz noteikumiem par preču tālpārdošanu un konkrētām preču piegādēm iekšzemē groza Direktīvu 2006/112/EK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2006/112/EK ⁽³⁾, kas grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2017/2455 ⁽⁴⁾, paredz, ka tad, ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz 150 EUR, vai tāda nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, īstenotu preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats. Ar minēto direktīvu viena piegāde ir sadalīta divos piegādes posmos, tādēļ, lai pareizi noteiktu piegādes vietu, ir jānosaka, uz kuru no minētajiem piegādes posmiem būtu attiecināma preču nosūtīšana vai transportēšana. Ir arī jānodrošina, ka minēto divu piegāžu nodokļa iekasējamības gadījums iestājas vienlaikus.
- (2) Tā kā nodokļa maksātājs, kurš, izmantojot elektronisku saskarni, veicina preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem var atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas samaksāts piegādātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā, pastāv risks, ka šāds piegādātājs var nesamaksāt PVN nodokļu iestādēm. Lai izvairītos no šāda riska, piegāde no piegādātāja, kas pārdod preces, izmantojot elektronisku saskarni, būtu jāatbrīvo no PVN, savukārt šādam piegādātājam būtu piešķiramas tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli, ko tas samaksājis par piegādāto preču iegādi vai importu. Tādā nolūkā piegādātājam vienmēr vajadzētu būt reģistrētam tajā dalībvalstī, kurā viņš minētās preces iegādājis vai importējis.

⁽¹⁾ 2019. gada 14. novembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2019. gada 15. maija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

- (3) Turklāt ir iespējams, ka piegādātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kuri izmanto elektronisko saskarni, lai pārdotu preces, tur krājumus vairākās dalībvalstīs un papildus preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē piegādā preces no šiem krājumiem pircējiem tajā pašā dalībvalstī. Patlaban uz šādām piegādēm neattiecas īpašais režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī. Lai mazinātu administratīvo slogu, šo īpašo režīmu PVN deklarēšanai un samaksai par attiecīgajām iekšzemes piegādēm būtu jāatļauj izmantot tiem nodokļa maksātājiem, kas, izmantojot elektronisku saskarni, veicina preču piegādi Kopienā personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas tiek uzskatīti par tādiem, kuri saņēmuši un piegādājuši preces paši.
- (4) Lai nodrošinātu konsekvenci attiecībā uz PVN un ievadomitas nodokļa samaksu par preču importu, termiņš, kurā importa PVN maksājams muitai, ja izmanto īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai, būtu jāsaskaņo ar termiņu, kas attiecībā uz muitas nodokli noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾ 111. pantā.
- (5) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁴⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (6) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas V sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļā pievieno šādu pantu:

“36.b pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a pantu, tad preču nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina uz minētā nodokļa maksātāja veikto piegādi.”;

- 2) direktīvas 66.a pantu aizstāj ar šādu:

“66.a pants

Atkāpjoties no 63., 64. un 65. panta, tādu preču piegādes nodokļa iekasējamības gadījums, ko veic nodokļa maksātājs, par kuru uzskata, ka tas ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a pantu, un preču piegādes minētajam nodokļa maksātājam iekasējamības gadījums iestājas un PVN nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad maksājums ir pieņemts.”;

- 3) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“136.a pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, tad dalībvalstis attiecībā uz minēto nodokļa maksātāju šādu preču piegādi atbrīvo no nodokļa.”;

- 4) direktīvas 169. panta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) darījumiem, kas saskaņā ar 136.a, 138., 142. vai 144. pantu, 146.–149. pantu, 151., 152., 153. vai 156. pantu, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 158.–161. pantu vai 164. pantu ir atbrīvoti no nodokļa.”;

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- 5) direktīvas 204. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr dalībvalstis nevar šā punkta otrajā daļā paredzēto izvēles iespēju piemērot tādām nodokļa maksātājam 358. a panta 1. punkta nozīmē, kurš ir izvēlējis piemērot īpašo režīmu pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā.”;

- 6) direktīvas 272. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) nodokļa maksātājus, kuri neveic nevienu no darījumiem, kas minēti 20., 21., 22., 33., 36., 136.a, 138. un 141. pantā;”;

- 7) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, vai kas veic preču tālpārdošanu vai konkrētas preču piegādes iekšzemē”;

- 8) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, preču piegādēm dalībvalstī, kuras veiktas ar šādas piegādes veicinošas elektroniskas saskarnes palīdzību, un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī”;

- 9) direktīvas 369.a pantu aizstāj ar šādu:

“369.a pants

Neskarot citus noteikumus Kopienas tiesību aktos, šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī” ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienā ir saimnieciskās darbības pastāvīga vieta vai pastāvīga iestāde, bet kuram patēriņa dalībvalsts teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;
- 2) “identifikācijas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, vai, ja tas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, tad dalībvalsts, kurā tam ir pastāvīga iestāde.

Ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet viņam tur ir vairākas pastāvīgas iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pastāvīga iestāde un kuru nodokļa maksātājs ir norādījis kā dalībvalsti, kurā viņš izmanto īpašo režīmu. Minētais lēmums nodokļa maksātājam uzliek saistības attiecīgajā kalendārajā gadā un uz diviem nākamajiem gadiem.

Ja nodokļa maksātājam Kopienā nav saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas un pastāvīgās iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā preču nosūtīšana vai transportēšana sākas. Ja ir vairāk nekā viena dalībvalsts, kurā preču nosūtīšana vai transportēšana sākas, tad nodokļa maksātājs norāda, kura no minētajām dalībvalstīm ir identifikācijas dalībvalsts. Minētais lēmums nodokļa maksātājam uzliek saistības attiecīgajā kalendārajā gadā un uz diviem nākamajiem gadiem;

- 3) “patēriņa dalībvalsts” ir viena no tālāk minētajām:

- a) pakalpojumu sniegšanai – dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi V sadaļas 3. nodaļai;
- b) preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- c) ja preces piegādā nodokļa maksātājs, kas veicina minēto piegādi saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, un preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī – minētā dalībvalsts.”;

- 10) direktīvas 369.b pantu aizstāj ar šādu:

“369.b pants

Dalībvalstis šo īpašo režīmu atļauj izmantot šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) nodokļa maksātājs, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē;

- b) nodokļa maksātājs, kas veicina preču piegādi saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī;
- c) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja.

Šo īpašo režīmu piemēro visām precēm, ko Kopienā piegādā attiecīgais nodokļa maksātājs, un visiem pakalpojumiem, kurus Kopienā sniedz attiecīgais nodokļa maksātājs.”;

11) direktīvas 369.e panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) ja viņš paziņo, ka vairs nepiegādā preces un nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.”;

12) direktīvas 369.f pantu aizstāj ar šādu:

“369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai ir piegādājis preces un ir sniedzis pakalpojumus, uz kuriem attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko tā taksācijas perioda beigu datumam, uz kuru attiecas deklarācija.”;

13) direktīvas 369.g panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. PVN deklarācijā norāda PVN identifikācijas numuru, kas minēts 369.d pantā, un par katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, norāda kopējo vērtību bez PVN, piemērojamās PVN likmes, kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un kopējo maksājamo PVN par šādām taksācijas periodā veiktām piegādēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē;
- b) preču piegāde saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī;
- c) pakalpojumu sniegšana.

PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.

2. Ja preces nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā par katru dalībvalsti, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, iekļauj arī kopējo vērtību bez PVN, piemērojamās PVN likmes, kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un kopējo maksājamo PVN par šādām piegādēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, kas nav tā preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 14.a panta 2. punktu;
- b) preču tālpārdošana un preču piegāde Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja šo preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī.

Attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja numuru, ko piešķirusi katra dalībvalsts, no kuras šādas preces nosūta vai transportē.

Attiecībā uz b) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja numuru, ko piešķirusi katra dalībvalsts, no kuras šādas preces nosūta vai transportē, ja tāds ir.

PVN deklarācijā iekļauj šajā punktā minēto informāciju, kas sadalīta pa patēriņa dalībvalstīm.

3. Ja nodokļa maksātājam, kurš sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kas nav identifikācijas dalībvalsts, no kuras sniedz pakalpojumus, PVN deklarācijā iekļauj arī kopējo vērtību bez PVN, piemērojamās PVN likmes, kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un kopējo maksājamo PVN par šādām piegādēm attiecībā uz katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir pastāvīga iestāde, līdz ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai šīs iestādes nodokļa maksātāja numuru, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.”;

14) direktīvas 369.zb panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. punktā minētais PVN ir maksājams katru mēnesi; samaksas termiņš ir līdzīgās situācijās ieveduitas nodokļa samaksai piemērojamais termiņš.”.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2021. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 21. novembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
H. KOSONEN*
